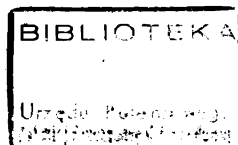

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F24c 14/00

Nr 2841.

Kl. 36 a 14.

Theodor Fröhlich
(Hajduki Wielkie, Polska)
i Georg Lwowski
(Świętochłowice, Polska).

Piec do ogrzewania pomieszczeń.

Zgłoszono 24 lutego 1921 r.
Udzielono 10 września 1925 r.

Przy piecach do ogrzewania pomieszczeń, szczególnie przy piecach żelaznych, kuchennych i t. d. zwykle prowadzi z pieca dłuższa rura dymowa, która oddaje nazewnątrz, ogrzewanemu pomieszczeniu swoje ciepło na możliwie wielkiej powierzchni. W tego rodzaju rurze dymowej osiada zazwyczaj dużo sadzy, a przechodzące przez tę rurę do komina gorące gazy w większej swej części nie zostają całkowicie spalone, co powoduje nieprodukcyjne marnowanie ciepła, zawartego w paliwie.

Wynalazek polega na tem, że rura dymowa w takiej odległości od pieca, w której gazy spalania są jeszcze rozpalone, zaopatrzona zostaje w regulowany dopływ powietrza, zapomocą którego osiąga się zu-

pełne spalanie gazów palnych w rurze dymowej, a osiadanie sadzy w rurze nie ma miejsca. Poza tem, przy otwartem doprowadzaniu powietrza zostaje zmniejszony ciąg w piecu, przez co materiał opałowy pozostaje w piecu przez znacznie dłuższy czas w stanie rozżarzonem, a tem samem piec zatrzymuje o wiele dłużej ciepło. Przez spalanie gazów palnych w rurze dymowej osiąga się znaczną oszczędność węgla, a rura dymowa rozgrzewa się bardziej niż dotychczas.

Doprowadzanie powietrza do rury dymowej można osiągnąć przez otwór, umieszczony od spodu przy początku rury dymowej i zamykany zapomocą zaworu, zasuwu lub podobnego urządzenia. Przy roz-

palaniu pieca otwór powietrzny winien być zamknięty, a otwierany być może dopiero po rozpaleniu się paliwa.

Gdy samoczynne zapalanie gazów grzejnych w rurze dymowej nie może być uskutecznione, z powodu zbyt niskiej ich temperatury, można przy otworze powietrznym umieścić płomień zapalający.

Na rysunku przedstawiony jest sposób wykonania wynalazku.

Do dowolnie ukształtowanego pieca *a* przyłącza się w znany sposób rurę dymową *b*. Rura ta, w pewnej odległości od pieca tak obliczonej, aby przepływające przez nią gazy spalania były jeszcze rozgrzane, zaopatrzona zostaje od spodu w zamykaną nasadkę *c*. Nasadka ta w celu regulowania powietrza i zamykania posiada zawór lub zasuwę. W punkcie zetknięcia gazów grzejnych z wprowadzonym powietrzem odbywa się zapalenie i prawie całkowite spalanie gazów grzejnych.

Wessanie potrzebnej do spalania ilości powietrza odbywa się samoczynnie, dzięki ciągowi kominowemu. Ponieważ przy rozpalaniu ognia potrzebne jest dobre doprowadzenie powietrza do materiału opałowego, można wówczas zamknąć lub nieco przyrównać dopływ powietrza *c*.

Stosując niniejszy wynalazek, przy spalaniu gazów otrzymuje się w rurze dymowej płomień, który zmniejsza niebezpieczeństwo osiadania sadzy, bo ta ostatnia zostaje wraz z gazami spalona. Oddawanie ciepła przez rurę dymową jest przytem bardzo znaczne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piec do ogrzewania pomieszczeń, znamienny tem, że jego rura dymowa (*b*) w takiej odległości od pieca, w której odlatujące gazy spalania są jeszcze dostatecznie gorące, zaopatrzona jest w regulowany i zamykany dopływ powietrza, zapomocą którego uskutecznione zostaje całkowite spalanie w rurze dymowej tych gazów.

2. Piec według zastrz. 1, znamienny tem, że doprowadzanie powietrza do rury dymowej odbywa się przez nasadkę (*c*), umieszczoną od spodu przy początku rury dymowej, której prześwit może być regulowany i zamykany zapomocą odpowiedniego urządzenia.

Theodor Fröhlich.

Georg Lwowski.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

